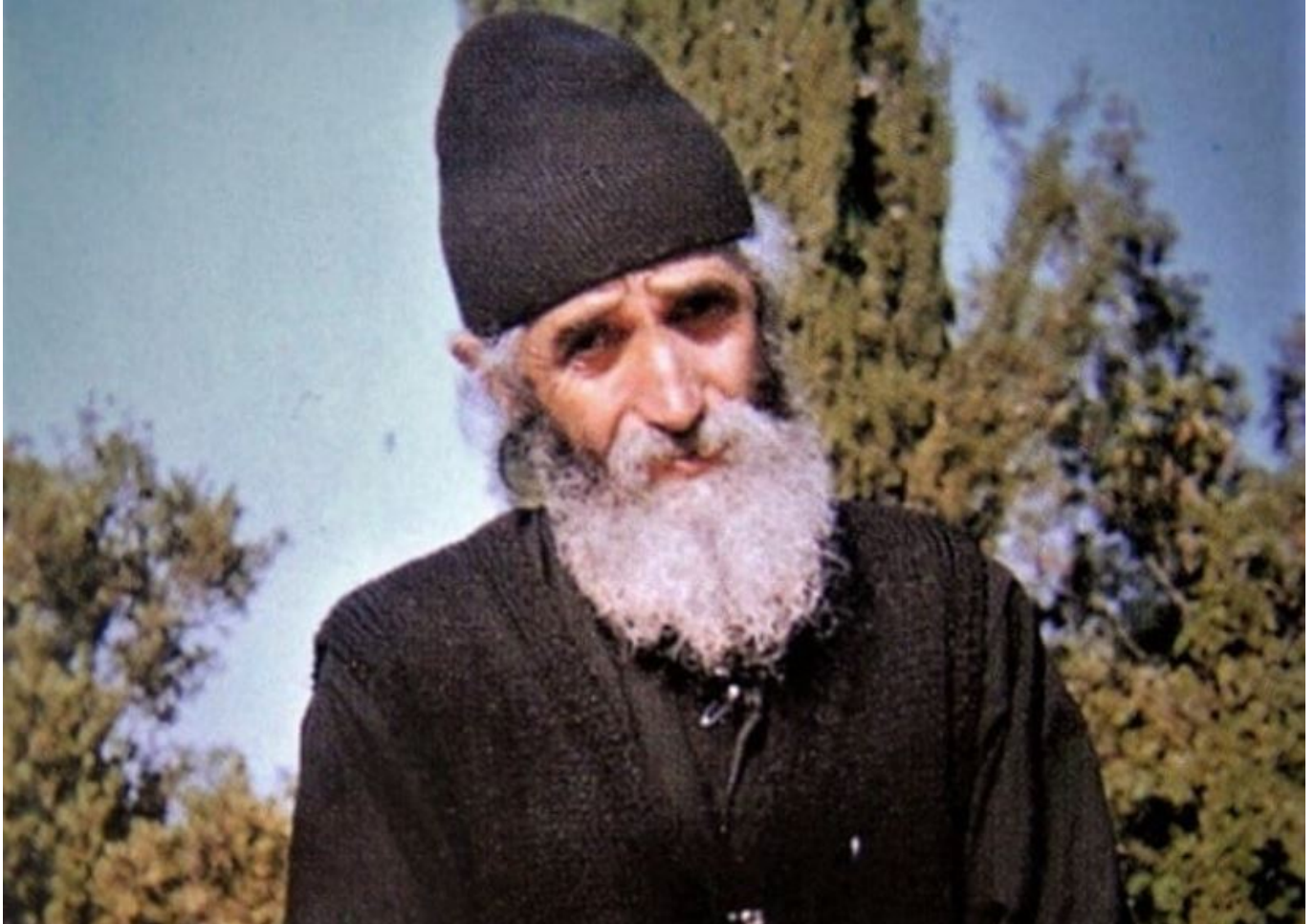

Ναυπάκτου Ιερόθεος: Εντυπώσεις από την τηλεοπτική σειρά «Από τα Φάρασα στον Ουρανό»

/ [Γνώμες](#)

- Μητροπολίτου Ναυπάκτου καί Ἀγίου Βλασίου Ἱεροθέου

(Ἀπομαγνητοφωνημένο κήρυγμα στήν θεία Λειτουργία κατά τήν ἑορτή τοῦ ἁγίου Παΐσιου τήν 12-7-2025)

Σήμερα ἐορτάζουμε τήν μνήμη τοῦ ἁγίου Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου. Χθές ἐορτάσαμε τήν μνήμη τοῦ ἁγίου Σωφρονίου καί σήμερα τοῦ ἁγίου Παΐσιου, δύο μεγάλων ἁγίων καί Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ καθένας μέ τό διαφορετικό του χάρισμα, ἀλλά πάντως δόξασαν τόν Θεό καί τίμησαν τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.

1. Ὁ ἅγιος Παῖσιος ὁ Ἀγιορείτης

Θά ἤθελα σήμερα πού ἔχουμε τήν μνήμη τοῦ ἁγίου Παῖσιου καί στόν ὁποῖο ἀφιερώσαμε αὐτό τό Παρεκκλήσιο κάτω ἀπό τόν Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Ναυπάκτου, νά ἀναφερθῶ ἐν ὀλίγοις, ὄχι ἀπλῶς στήν ζωή τοῦ ἁγίου Παῖσιου, ἀλλά κυρίως στίς ἐντυπώσεις τίς ὁποῖες καί ἐγώ καί ἄλλοι ἀποκόμισαν ἀπό τήν τηλεοπτική σειρά πού παρουσιάστηκε τά δύο τελευταῖα χρόνια γιά τόν ἅγιο Παῖσιο.

Πρόκειται γιά τήν τηλεοπτική σειρά μέ τίτλο «Ἀπό τά Φάρασα στόν Οὐρανό» πού παρουσίασε τήν ζωή τοῦ ἁγίου Παῖσιου ἀπό τήν ὥρα πού γεννήθηκε στά Φάρασα τῆς Καπαδοκίας καί τόν ἀκολούθησε στήν πορεία του πρὸς τήν Ἑλλάδα, στήν Κόνιτσα καί μετὰ πῶς ἀνεδείχθη καί πῶς ἔγινε μοναχός καί δόξασε τόν Θεό καί ἔφθασε στόν οὐρανό.

Βέβαια, εἶναι πάρα πολύ δύσκολο νά παρουσιασθῇ ἡ ζωή ἐνός ἀνθρώπου, καί ἰδιαίτερα ἐνός ἁγίου, ἀλλά νομίζω ὅτι αὐτή ἡ τηλεοπτική σειρά, ἐπειδὴ γνωρίσαμε τόν ἅγιο Παῖσιο ἐμεῖς οἱ μεγαλύτεροι καί ἐγώ τουλάχιστον εἶχα μιά ἰδιαίτερη σχέση μαζί του καί ἰδιαίτερη ἐπικοινωνία, τόν ἀπέδιδε ἐν πολλοῖς.

Τόν ἅγιο Παῖσιο τόν ἐπισκεπτόμουν συχνά καί τοῦ ἔλεγα ὅλα τά προβλήματά μου, φυσικά μέ τήν ἄδεια τοῦ πνευματικοῦ μου, τοῦ ἁγίου Καλλινίκου, ὁ ὁποῖος ἀγαποῦσε πάρα πολύ τόν ἅγιο Παῖσιο καί ὁ ἅγιος Παῖσιος ἀγαποῦσε τόν ἅγιο Καλλίνικο καί μάλιστα, ὅταν τόν γνώρισε, εἶπε ὁ ἅγιος Παῖσιος, «δέν γνώρισα μέχρι τότε πῶς ἁγιότερο Ἐπίσκοπο». Πήγαινα, λοιπόν, καί τοῦ ἔλεγα ὅλα τά θέματα τά ὁποῖα ἔπρεπε νά ἀντιμετωπιστοῦν στήν ζωή μου καί μέ βοήθησε ἀποτελεσματικά. Καί ἔχω πεῖ ἐπανειλημμένως ὅτι τό ὅτι σήμερα εἶμαι ἐδῶ στήν Ναύπακτο Μητροπολίτης τό ὀφείλω, ἐκτός ἀπό τόν ἅγιο Καλλίνικο, τόν Γέροντά μου, πού προσευχόταν στόν Θεό καί πνευματικά μέ ἀνέδειξε, ἐπίσης τό ὀφείλω στόν ἅγιο Παῖσιο, γιά λόγους τούς ὁποῖους ἐγώ γνωρίζω.

Ἄρα, γνωρίσαμε προσωπικά τόν ἅγιο Παῖσιο καί εἶδαμε ὅτι πράγματι τόν ἀπέδωσε αὐτή ἡ τηλεοπτική σειρά ἐν πολλοῖς. Βέβαια, δέν εἶναι εὐκόλο νά ἀποδώσῃ κανεῖς ἀπόλυτα ἕναν ἄνθρωπο καί ἰδιαίτερα ἕναν ἅγιο. Καί πρὶν ἀπό δύο-τρεῖς ἡμέρες εἶχα τήν χαρά νά μᾶς ἐπισκεφθῇ ἐδῶ στήν Μητρόπολη καί ἐκεῖνος πού ἔγραψε τό σενάριο, ὁ κ. Γεώργιος Τσιάκκας καί ἡ σύζυγός του Χριστίνα, ἡ ὁποία «ἐνσάρκωνε» τήν μητέρα τοῦ ἁγίου Παῖσιου, τήν Εὐλογία, καί εἶχαμε τήν δυνατότητα γιά πολλές ὥρες, μιά ὁλόκληρη μέρα καί τήν ἄλλη μέρα μέχρι τό μεσημέρι, νά μιᾶμε γι' αὐτά τά θέματα, νά μιᾶμε γιά τόν ἅγιο Παῖσιο καί γιά τήν θεοφιλῆ ζωή καί πολιτεία του.

Όλη ή Ελλάδα παρακολούθησε τήν σειρά, αλλά καί οί έκτός αὐτῆς, γιατί τώρα μεταφράζεται στά ἀγγλικά, στά ρουμανικά, ἔχει μεταφρασθῇ στά ἀραβικά. Καί μάλιστα ἔχω τήν πληροφορία ὅτι ή κυρία, ή ὁποία μετέφρασε τήν σειρά αὐτή στήν ἀραβική γλώσσα εἶχε κουρασθῇ ἀπό τήν μετάφραση καί εἶχε ἀμφιβολίες ἂν τό ἀπέδιδε καλά στά ἀραβικά. Τότε τῆς ἐμφανίσθηκε ὁ ἅγιος Παισιος στόν ὕπνο της καί τῆς εἶπε νά συνεχίσῃ, διότι αὐτός θά εἶναι μαζί της. Καί ὅταν τελείωσε τήν μετάφραση πάλι τῆς ἐμφανίσθηκε καί τῆς εἶπε νά εἶναι εὐλογημένη γιά τό ἔργο πού ἔκανε.

2. Κεντρικά σημεῖα ἀπό τήν ζωή τοῦ ἁγίου Παΐσιου

Στόν καθένα πού παρακολούθησε αὐτήν τήν τηλεοπτική σειρά δημιουργήθηκαν διάφορες ἐντυπώσεις. Ὅποτε, θά μοῦ ἐπιτρέψετε νά πῶ καί ἐγώ μερικά βασικά σημεῖα πού ἀνέδειξαν τά ἐπαισόδια αὐτῆς τῆς τηλεοπτικῆς σειρᾶς, καί ὅπως συζητήσαμε μέ τούς συντελεστές αὐτῆς τῆς τηλεοπτικῆς σειρᾶς καί μέ ἄλλους ἀνθρώπους.

α) Ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς ὀρθόδοξης οἰκογένειας

Ἡ τηλεοπτική αὐτή σειρά ἔδειξε τί εἶναι καί πῶς πρέπει νά εἶναι ή ὀρθόδοξη οἰκογένεια. Φυσικά, κάθε ἄνθρωπος ἔχει τήν δική του οἰκογένεια. Τό θέμα εἶναι πῶς ἀναπτύσσεται καί ποῦ στηρίζεται, σέ ποιές βάσεις στηρίζεται αὐτή ή χριστιανική οἰκογένεια.

Εἶδαμε, λοιπόν, τήν οἰκογένεια τοῦ ἁγίου Παΐσιου, τούς γονεῖς του, τήν γιαγιά του, τά ἀδέλφια του πού στηρίζονταν στόν Θεό καί συνδέονταν στενά μέ τήν Ἐκκλησία, μέ τίς ἱερές ἀκολουθίες καί κυρίως εἶχαν ἕναν καθοδηγητή, ἕναν ἅγιο Πατέρα, τόν ἅγιο Ἀρσένιο τόν Καππαδόκη, τόν Χατζεφεντή, ὅπως ἀκριβῶς τόν ἔλεγαν. Τόν ἄκουγαν, τόν συμβουλευόνταν, τούς καθοδηγοῦσε, ἦταν ὁ πνευματικός καθοδηγός τους, ὁ ὁποῖος ὡς καλός πνευματικός πατέρας ἀπό τά Φάρασα τῆς Καππαδοκίας τούς ὁδήγησε μέχρι τήν Κέρκυρα, ὅπου ἐκοιμήθη. Ἀλλά σέ ὅλη τήν ζωή τους τούς καθοδηγοῦσε καί τούς δίδασκε μέ τό παράδειγμα καί τούς λόγους του. Ὅλα τά μέλη τῆς οἰκογένειας τοῦ ἁγίου Παΐσιου, καί γενικότερα ὅλοι οἱ Φαρασιῶτες, τόν εἶχαν πρότυπο καί ρωτοῦσαν μεταξύ τους, γιά τό «τί ἔλεγε ὁ πάτερ Ἀρσένιος, ἔλεγε αὐτό, ἔλεγε ἐκεῖνο».

Αυτό σημαίνει ότι η οικογένεια για να έχει καλές βάσεις, πρέπει να στηρίζεται στην Εκκλησία και στους Αγίους, να έχει έναν καθοδηγητή πνευματικό πατέρα, όχι απλώς ψυχολόγο, – μερικές φορές είναι και αυτοί απαραίτητοι – αλλά έναν Άγιο, ο οποίος θα τους καθοδηγή μέσα από το Πνεῦμα του Θεού. Αυτή είναι η ορθόδοξη οικογένεια.

Παρατηρούμε σύγχρονα γεγονότα και έγκλήματα που γίνονται και καταλαβαίνουμε ότι, όταν κάποιος φθάνει στο σημείο να κάνει τέτοια μεγάλα έγκλήματα, σημαίνει ότι δεν λειτουργεί σωστά η οικογένεια. Έπομένως, η οικογένεια πρέπει να στηρίζεται και να συνδέεται στενά με την Εκκλησία και με έναν άγιο πνευματικό και άγιο καθοδηγητή.

β) Η πνευματική ανάπτυξη του ανθρώπου

Από την τηλεοπτική αυτή σειρά είδαμε τό πως πρέπει να ζή ο Χριστιανός και μάλιστα ο Όρθόδοξος. Ο άνθρωπος έχει μέσα του την έφεση για τον Θεό. Κάθε άνθρωπος είναι δημιουργημένος κατ' εικόνα και καθ' όμοίωσιν Θεού. Και πρέπει να αναπτύξει αυτό τό κατ' εικόνα και να φθάσει στο καθ' όμοίωσιν, που γίνεται μέσα στην Εκκλησία, μέ όλη την ζωή της. Έπομένως, είδαμε τό πως πρέπει να ζή ο κάθε άνθρωπος, όπως συνέβη στην ζωή του αγίου Παϊσίου.

Μας δίδαξε ότι πρέπει να έχουμε αγάπη και πίστη στον Θεό και συνεχώς να προσευχόμαστε, γιατί η πίστη εκφράζεται μέ την προσευχή και εκείνος και όλα τά άλλα μέλη της οικογένειας και η εύσεβής μητέρα του, η Εὐλογία, ό,τι προβλήματα είχαν πήγαιναν στην εικόνα του Χριστού και της Υπεραγίας Θεοτόκου και προσεύχονταν.

Φυσικά, δεν απολυτοποιούσαν τά θέματα, γιατί είχαν πνευματικό και είχαν εκκλησιαστική ζωή και εξομολογούντο και αυτό φάνηκε στην πράξη. Δεν ήταν μόνο η εικόνα στην οποία προσεύχονταν, αλλά είχαν και πνευματικό εξομολόγο και κοινωνούσαν του Σώματος και του Αίματος του Χριστού. Άρα, λοιπόν, χρειάζεται πίστη στον Θεό και προσευχή. Μέσα από την προσευχή λύνονται όλα τά ζητήματα.

Μας δίδαξε ακόμη αυτό που έκανε και η εύλαβής μητέρα του Εὐλογία, δηλαδή προσεύχονταν και ανέθεταν όλα τά θέματα στην Υπεραγία Θεοτόκο. Μας δίδαξε συνεχώς στην ζωή μας να λέμε τό «Κύριε Ίησοῦ Χριστέ, Υιέ του Θεού, έλέησόν με», «Κύριε Ίησοῦ Χριστέ, έλέησόν με», την ώρα που περπατάμε, την ώρα που κάνουμε κάποια εργασία. Αυτό σημαίνει ότι ο νοῦς μας πρέπει να είναι πρὸς τόν Θεό, να έχει αδιάλειπτη μνήμη Θεού.

Και πάνω απ' όλα μας δίδαξε να δοξάζουμε τόν Τριαδικό Θεό. Και ήταν κάτι τό

όποιο και έμεϊς τό είχαμε στήν Ήπειρο και μάς τό έλεγαν οί γονεΐς μας. Όταν έπεφταν κεραυνοί, βροντές και άστραπές, μάς δίδασκαν νά λέμε: «Μέγα τό όνομα τής Αγίας Τριάδος», «Μέγα τό όνομα τής Αγίας Τριάδος». Και τό είδαμε εκεί, όταν είχε καταιγίδα, φώναζαν και τά παιδάκια: «Μέγα τό όνομα τής Αγίας Τριάδος». Τό είδα και θυμήθηκα τά παιδικά μου χρόνια.

Πρέπει, λοιπόν, νά προσευχόμαστε και νά δοξάζουμε τόν Τριαδικό Θεό. Έλεγε ό άγιος Παΐσιος ότι, όταν κανείς κάνη τήν προσευχή του και ζητᾷ κάτι από τόν Θεό και λέη «Κύριε Ίησοϋ Χριστέ, έλέησον», αυτό είναι σάν τό άσήμι, όταν όμως προσεύχεται στόν Θεό και λέει, «Δόξα σοι ό Θεός», «Μέγα τό όνομα τής Αγίας Τριάδος», αυτό είναι σάν τόν χρυσό, είναι άνώτερο από τό άσήμι.

Έπί πλέον πρέπει νά ζοϋμε μέ ύπακοή. Μεγάλη ή δύναμη τής ύπακοής. Γιατί, όταν μάθη κανείς νά κάνη ύπακοή, νά ρωτᾷ και νά ύπακούη, σημαίνει ότι έχει ταπεινό φρόνημα, σημαίνει ότι θέλει νά μάθη, σημαίνει ότι δέν έχει έγωισμό, σημαίνει ότι δέν έχει φιλαυτία, δέν στηρίζεται στόν έαυτό του, ότι δήθεν τά ξέρει όλα, αλλά κάνει ύπακοή, και νά λέη: «νά 'ναι εύλογημένο». Και όταν κάνη κανείς ύπακοή, τότε, πράγματι, έχει εύλογία στήν ζωή του και στους άνθρώπους πού συνδέονται μαζί του. Μεγάλη ή άξία τής ύπακοής.

Άλλωστε, αυτό μάς τό δίδαξε ό Χριστός, ό Όποϊος ήταν Θεός και «ύπήκουσε έως θανάτου, θανάτου δέ σταυροϋ, διό και ό Θεός αυτόν υπερύψωσε», όπως γράφει ό Απόστολος Παϋλος (Φιλιπ. β', 8-9). Άρα, λοιπόν, έτσι πρέπει νά ζοϋμε. Πρέπει νά ζοϋμε μέ ύπακοή στό θέλημα τοϋ Θεοϋ και ύπακοή και στους άνθρώπους, και ιδιαιτέρα στόν πνευματικό μας πατέρα, τόν άγιο πνευματικό πατέρα, όχι τόν οποιοδήποτε, γιατί και έδῶ γίνονται διάφορα λάθη. Και, βέβαια, πρέπει νά κάνουμε ύπομονή στήν ζωή μας και πάνω από όλα νά κάνουμε προσευχή και νά δοξολογοϋμε Τόν Θεό.

Έτσι αλλοιώνεται ό έσωτερικός κόσμος τοϋ άνθρώπου, εξαγιάζεται σιγά-σιγά, και αυτά είναι τά πνευματικά μας όπλα. Οί άνθρωποι πού δέν γνωρίζουν από αυτά, πελαγώνουν, όταν έρχεται ένα πρόβλημα, είτε αρρώστια είναι είτε θάνατος είναι είτε διαζύγιο είναι, είτε συκοφαντίες και διαβολές είναι, και τά χάνουν κυριολεκτικά, δέν ξέρουν τί νά κάνουν. Ένῶ έμεϊς πού ζοϋμε στήν Έκκλησία και έχουμε αυτά τά υποδείγματα πού μάς έδειξαν οί άγιοι, ξέρουμε τί θά κάνουμε, θά πᾶμε στόν πνευματικό μας πατέρα, θά κάνουμε μία μυστική προσευχή στόν Χριστό, στήν Ύπεραγία Θεοτόκο, στους άγίους, θά κάνουμε ύπομονή και ύπακοή και δοξολογία πρός τόν Θεό και τότε θά βλέπουμε ότι όλα τά προβλήματα τής ζωής μας λύνονται ή υπερβαίνονται.

Όλα αυτά μάς τά δίδαξε αυτή ή τηλεοπτική σειρά. Γιατί ό άγιος Παΐσιος ήταν μιά

πολύ μεγάλη προσωπικότητα. Δέν μπορεί, βέβαια, νά περικλεισθῇ σέ μιά τηλεοπτική σειρά. Καί μοῦ ἔλεγε ὁ σεναριογράφος του ὅτι ἤθελε καί ἄλλα σημεῖα νά προσθέσῃ, ἀλλά ὁ τηλεοπτικός χρόνος ἦταν περιορισμένος καί δέν μπορούσαν ὅλα νά παρουσιασθοῦν, ἀνάλογα μέ τίς ἀνάγκες τῆς τηλεοπτικῆς παραγωγῆς.

γ) Ὁ Ὁρθόδοξος μοναχός

Ἐπίσης, μπορούμε νά ποῦμε ὅτι αὐτό πού μᾶς δίδαξε αὐτή ἡ τηλεοπτική σειρά ἀπό τήν ζωή τοῦ ἁγίου Παΐσιου, εἶναι τό ποιός εἶναι ὁ καλός καί εὐλογημένος μοναχός πού ζῇ μέ ὑπακοή στήν Ἐκκλησία. Καί, ὅταν βρισκόταν μπροστά σέ ἕνα δίλημμα, τί πρέπει νά κάνῃ, ἂν θά κάνῃ αὐτό πού θέλει ὁ Θεός καί θά στενοχωρήσῃ τόν Ἐπίσκοπο ἢ θά κάνῃ αὐτό πού θέλει ὁ Ἐπίσκοπος καί θά στενοχωρήσῃ τόν Θεό, ἔβρισκε τίς κατάλληλες λύσεις. Ὅταν βρισκόταν σέ αὐτό τό δίλημμα, τότε ἐξεδήλωνε ὅλο τό ἐκκλησιαστικό του φρόνημα.

Καί μπορῶ νά πῶ καί ἐκ πείρας μου ὅτι, ὁσάκις τόν πλησίαζα νά τόν ρωτήσω διάφορα τέτοια θέματα ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς, πάντοτε ἦταν ἐκκλησιαστικός, εἶχε ἐκκλησιαστικό φρόνημα, σεβόταν τόν θεσμό τῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλά καί γιά θέματα πού παρουσιάζονταν καί τότε, ἔλεγε τήν γνώμη του, ἀλλά προσέθετε ὅτι, ἂν ἡ Ἐκκλησία ἀποφάσιζε διαφορετικά, νά κάνουν αὐτό πού ἀποφασίζει ἡ Ἐκκλησία. Αὐτό δείχνει τό ἐκκλησιαστικό φρόνημα, τό ὁποῖο εἶχε. Φυσικά, ἔλεγε τήν ἄποψή του καί προσευχόταν.

Γιατί ὅλα τά θέματα, καί τά ἐκκλησιαστικά θέματα, δέν εἶναι εὐκόλο νά λύνονται μέ ἀπλές ἀποφάσεις. Διότι αὐτοί πού ἡγοῦνται τῆς Ἐκκλησίας ἔχουν μπροστά τους πολλούς ἀνθρώπους νά ἀντιμετωπίσουν, ἔχουν νά ἀντιμετωπίσουν τήν Πολιτεία, καί ἂν εἶναι χριστιανική καί αὐτή ἔχει πρόβλημα, ἀλλά ἂν ζοῦν σέ χῶρες οἱ ὁποῖες ἀκολουθοῦν ἄλλες θρησκευτικές παραδόσεις, πρέπει νά ἔχουν μιά διάκριση πῶς θά συμπεριφερθοῦν γιά νά προστατεύσουν τόν λαό. Θέλω νά πῶ ὅτι ἤξερα καί ἔβλεπα πῶς ὁ ἅγιος Παῖσιος χειριζόταν τά ζητήματα, μέ σοφία, διάκριση, πνεῦμα ταπεινώσεως, πνεῦμα ἀγάπης καί ἐκκλησιαστικό φρόνημα.

Ἄρα, λοιπόν, μᾶς ἔδειξε καί ποιός εἶναι ὁρθόδοξος μοναχισμός. Ὁ μοναχισμός στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία δέν εἶναι αὐτό πού ζοῦν τά δυτικά τάγματα πού τό καθένα ἔχει τήν δική του παράδοση. Ὁ Ὁρθόδοξος μοναχισμός εἶναι αὐτός πού ἐκφράζει τήν ὁρθόδοξη παράδοση, πού ζῇ μέσα στήν ἀτμόσφαιρα τοῦ ὁρθόδοξου ἡσυχασμοῦ. Ὁρθόδοξος μοναχός εἶναι αὐτός πού ζῇ στήν Ἐκκλησία ὄχι γιά νά τήν σώσῃ, ἀλλά γιά νά σωθῇ ὁ ἴδιος, νά σωθοῦν οἱ ἴδιοι οἱ μοναχοί πού ζοῦν μέσα στήν Ἐκκλησία.

Γιατί ξέρουμε, ὅπως τά ξέρει καί ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἰταλίας κ.

Πολύκαρπος, ότι οί διάφοροι τύποι μοναχισμού, αναπτύχθηκαν στον δυτικό χώρο, όταν ή «Έκκλησία» βρισκόταν σέ δύσκολη κατάσταση, σέ πεπτωκυία κατάσταση, καί έπεδίωκαν νά σώσουν τήν «Έκκλησία». Έμεϊς στήν Όρθόδοξη Έκκλησία δέν ζοϋμε γιά νά σώσουμε τήν Έκκλησία, άφοϋ ή Έκκλησία δέν έχει ανάγκη από σωτήρες. Η Έκκλησία σώθηκε, έχει κεφαλή της τόν Σωτήρα Χριστό, αλλά έμεϊς έχουμε ανάγκη νά σωθοϋμε ζώντας μέσα στήν Έκκλησία.

Έτσι, ό άγιος Παΐσιος καί μέσα από αύτήν τήν τηλεοπτική σειρά μᾶς έδειξε τί είναι ό όρθόδοξος μοναχισμός. Είναι αύτός ό όποϊος αναπτύσσεται ως ένα ώραϊο φυτό, αλλά μέσα στον κήπο τής Έκκλησίας, όχι έξω από αύτόν. Καί βλέπετε πώς ζοϋσε ό ίδιος ως μοναχός καί στό Άγιον Όρος καί στήν Κόνιτσα, στήν Μονή Στομίου, καί στό Σινά μέ ήσυχαστικό τρόπο μέ άγάπη στον κόσμο, αλλά καί συγχρόνως πώς διοργάνωσε τήν Ιερά Μονή Σουρωτής, πού αύτός τήν διοργάνωσε, καί τής έβαλε τίς πνευματικές βάσεις. Καί όταν τόν ρωτοϋσαν τί πρέπει νά κάνουν, πώς νά ζοϋν, τούς άπαντοϋσε μέ ταπείνωση καί άγάπη.

δ) Ό τρόπος πού αντιμετώπιζε τούς ανθρώπους

Επίσης, είδατε πώς μιλοϋσε, πώς συναναστρεφόταν, πώς συμβούλευε αύτούς πού τόν πλησίαζαν. Διαβάστε λίγο τίς συνομιλίες πού έκανε καί έχουν δημοσιευθή στά βιβλία πού έξέδωσε ή Ιερά Μονή του Άγίου Ιωάννου του Θεολόγου τής Σουρωτής. Είναι καταπληκτικές συνομιλίες. Τόν ρωτοϋσαν γιά πολλά θέματα, όπως γιά παράδειγμα γιά τό τί πρέπει νά κάνη ή μητέρα πού έχει τό έμβρυο μέσα της ή πώς νά μεγαλώση τά παιδιά της, άκόμη καί πώς νά τό θηλάζη. Έλεγε ότι ή μητέρα δέν πρέπει νά δίνη στά παιδιά της γάλα από τό μπουκάλι, αλλά από τόν μαστό της, όταν έχη γάλα, γιατί, αν μάθη τό παιδί νά πίνη γάλα από τό μπουκάλι, μετά όταν μεγαλώση, θά τό αναζητήσει στήν ταβέρνα μέ κρασί! Μέ πόσο σεβασμό, μέ πόση λεπτότητα όμιλοϋσε γιά τά θέματα αύτά!

Επίσης, διάβασα ότι, όταν κάποτε πήγε στήν Αύστραλία, κάποια στιγμή ήρθε μιά μητέρα μαζί μέ τό παιδάκι της νά τόν δῇ. Τόν ρώτησε τό παιδί αν έχη μαμά καί στήν άρνητική άπάντησή του, τό παιδάκι τόν ρώτησε αν ήθελε νά τοϋ δώσει τήν δική του μαμά. Μετά τό παιδάκι τόν παρεκάλεσε νά τόν κάνη παππού του, νά έλθη στό σπίτι τούς ή νά πάνε στό δικό του. Ό άγιος Παΐσιος θαύμασε γιά τήν καθαρότητα καί τήν ανιδιοτέλεια αύτοϋ του παιδιοϋ, άφοϋ ήθελε νά μοιραστή μαζί του καί τήν μητέρα του.

Δίδασκε ότι πρέπει νά έχουμε ταπείνωση καί άγάπη καί φυσικά άπόλυτο σεβασμό στήν μάνα μας, τήν Έκκλησία. Εάν ό καθένας έχη τήν δική του μάνα καί πρέπει νά τήν αγαπᾷ καί έχουμε καί τήν άλλη Μητέρα μας, τήν Παναγία, πού πρέπει νά τήν αγαποϋμε, έχουμε καί μιά άλλη Μητέρα, ή όποία έχει πολλά παιδιά, πού είναι ή

ἁγία μας Ἐκκλησία. Ἐλεγε ἕνας παλαιός συγγραφέας τῆς δυτικῆς παραδόσεως στήν Δύση, ἀλλά Ὁρθόδοξος: «Δέν μπορεί κανείς νά ἔχη τόν Θεό Πατέρα, ἐάν δέν ἔχη τήν Ἐκκλησία του μητέρα».

Πολλά θά μπορούσα νά πῶ, ἀλλά ἦταν αὐτές ἦταν οἱ βασικές μου ἐντυπώσεις ἀπό αὐτήν τήν τηλεοπτική σειρά, τό τί θά πῇ οἰκογένεια, τί θά πῇ πνευματική ἀγωγή καί πῶς ἀναπτύσσεται ὁ ἄνθρωπος, τί θά πῇ μοναχική ζωή καί πῶς νά συμπεριφέρεται κανείς μέ τούς ἀνθρώπους. Καί ὅλα αὐτά πρέπει νά τά ζοῦμε μέσα στόν χῶρο τῆς Ἐκκλησίας.

Νά ἔχουμε τήν εὐχή καί τίς πρεσβεῖες τοῦ ἁγίου Παῖσιου, ὥστε ὅλοι μας, εἴτε Ἐπίσκοποι, εἴτε Πρεσβύτεροι, εἴτε μοναχοί, εἴτε λαϊκοί, εἴτε ἄνδρες, εἴτε γυναῖκες, εἴτε παιδιά, εἴτε οἰκογενειάρχες, νά ζοῦμε κατὰ Θεόν. Νά λάβουμε τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ, νά ἔχουμε εἰρήνη καί ἀγάπη καί φυσικά νά ζοῦμε αἰωνίως μαζί μέ τόν Χριστό. Ἀμήν.